

Проповед на Неделя на Йерихонския слепец

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво ни припомня велико чудо, сторено от нашия Господ Иисус Христос. Спасителят изцелява един слепец, който проси край пътя за Йерихон. Нещастникът, пребивавал в пълен мрак, усеща своето избавление. Неговата вяра в Месия, Който иде, за да спаси света, го кара да настоява, да проси и да моли: „Помилуй ме, Иисусе, Сине Давидов!“

Ето – точно незрящият вижда с очите на сърцето си, че край него минава Синът Божий, Избавителят на пленени, Освободителят от оковите на мрака, Чудотворецът и Възкресителят – минава Онзи, чрез Когото всичко е станало. А мнозина от зрящите с телесните си очи не ще повярват в Христос, въпреки чудесата, изцеленията и словото с Божествена власт.

Не е ли това изобличение за множеството здрави, зрящи с телесните си очи, уж очакващи Месията юдеи?

Нали точно онези, които съпровождат Иисус и са възхитени от Неговите чудеса и благодатна сила, са сред тълпата, която един ден ще вика: „Разпни Го!“.

А прогледналият слепец – пише евангелист Лука – веднага тръгва след Христа.

Така и ние, ако сме изцелени от мрака на езическите или атеистичните заблуждения, трябва да тръгнем след Христа по тесния път. Християнството не е само одежда, която обличаме, християнството е вътрешна промяна, излизане на вътрешния ни човек, който е богоподобен. Ето този вътрешен човек ликува, когато се молим, постим или извършваме доброделание.

А колко много си вредим, когато заглушаваме гласа му, допускайки в сетивата си пияната и злобата на днешния ден да замъглява духовния ни взор.

Не е ли нашето християнство верую само на думи? Живеем ли Христа? Христос обитава и в сърцата ни?

Ето това е въпросът, който всеки от нас трябва да си зададе. И дано Бог ни умъдри да видим истинското си духовно състояние, да прозрем скритите недъзи на душата ни.

Бог да ни вразуми и помилва по Своята велика милост и по застъпничеството на Пресветата Владичица Богородица и всички светии.
Амин!

2022 г.